

Истинската история

На 01.06.1850 г. избухва Видинското въстание

В началото на 1850 г. се формира въстаническа организация, която обхваща селата във Видинска, Белоградчишка, Кулска и Ломска околия. Планът

предвижда най-напред да бъде овладян Лом, който не е укрепен и няма голям гарнизон. В същото време селски отряди трябва да обсадят Видин и Белоградчик и да не позволят на техните гарнизони да излязат от крепостите. За военни ръководители са определени капитан Кръстьо за Ломско, Игнат за района на Белоградчик и Петко Маринов за Видинско. Начело на общите въстанически действия застават Цоло Тодоров и Иван Кулин. Под ръководството на капитан Кръстьо към Лом настъпват 1000 лошо въоръжени селяни, които не успяват да превземат града и дават много жертви.

Край Видин отрядът на Петко Маринов в състав от 3000 души е спрял и отблъснат от редовна турска войска на видинския гарнизон. Кулминацията на селското въстание е обсадата на Белоградчик. Повече от 10 000 въстаници, въоръжени само с 200 пушки, обграждат града и в продължение на 10 дни го държат напълно изолиран. Пристигналата от Видин, Лом и други градове редовна и нередовна турска войска напада в тил Белоградчишкия отряд и го разбива. Въстаналите райони са подложени на жестоки репресии, в които са избити повече от 3000 българи. Най-големият бунт в Северозападна България от първата половина на XIX в. предизвиква широк международен отзвук и принуждава Високата порта да предприеме конкретни

действия за прилагане на аграрни реформи в този регион.

{{_LINK1_}}